

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 6Csp/17/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219200720
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Lengyelová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2219200720.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Erikou Lengyelovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154 právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtina 48, P. O. Box 205, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanej: W. H., I.. XX. XX. XXXX, Z. X. XXX/XX, XXX XX G., o zaplatenie istiny 1.056,07 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 565,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 03. 05. 2016 do zaplatenia v mesačných splátkach po 50 eur, počnúc mesiacom júl 2020, vždy najneskôr do 25. dňa toho ktorého mesiaca, s tým, že neuhradenie čo i len jednej mesačnej splátky má za následok splatnosť celého dlhu.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamietla.

III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a. s., Bratislava dňa 21. 02. 2019 sa domáhal na tunajšom súde od žalovaného zaplatenia sumy 1.056,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 03. 05. 2016 do zaplatenia a náhrady trov konania. V žalobe poukázal na tú skutočnosť, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 03. 02. 2014 zmluvu o pôžičke S.: XXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 1.300,00 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 34,48 eur, a to až do celkovej sumy vo výške 2.068,80 eur. Do dnešného dňa uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 734,60 eur. Ako dôkaz k žalobe žalobca doložil zmluvu o pôžičke a zmluvné podmienky ako aj prehľad splátok a úhrad.

2. Žalobca v žalobe poukázal na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, konkrétne na to, že ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, z ktorej sa má plniť v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Vzhľadom na to, žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku respektíve jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia dňa 27. 02. 2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19. 04. 2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 27. 02. 2016 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“.

3. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 1056,07 eur. Žalobca si zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po „Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti“, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. V zmysle článku 11.2 zmluvných podmienok sa zásielka považuje za doručенú piatym dňom od podania na poštovú prepravu.

4. Zmluvnú pokutu evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 137,91 eur si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

5. Ku dňu podania žalobného návrhu mal žalovaný uhradiť sumu 1.789,35 eur. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 734,60 eur. Uvedená suma je v Prehľade splátok a úhrad evidovaná v stĺpci „Úhrada“. Žalovaná suma teda predstavuje 1.056,07 eur (1.789,35 eur + 1,32 eur ako poplatky v súvislosti s vymáhaním - 734,60 eur ako úhrady zo strany žalovanej = 1.056,07 eur).

6. Dňa 07. 06. 2019 bol súdu podaný návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu, pričom súd uznesením na pojednávaní 11. 06. 2019 pripustil, aby do konania na strane žalobcu namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., Bratislava vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., IČO: 35 831 154 so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, nakoľko došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky na túto obchodnú spoločnosť.

7. Žalovaná potvrdila na pojednávaní dňa 11. 06. 2019 tú skutočnosť, že s pôvodným žalobcom uzatvorila zmluvu o pôžičke, nevedela sa však relevantne vyjadriť k žalovanej istine. Poukázala na tú skutočnosť, že od totožného žalobcu VÚB banka mala aj ďalší úver a uvedené úvery nevedela riadne splácať, zároveň poukázala na to, že na tunajšom súde bolo vedené konanie pod spisovou značkou 14Csp/22/2019, v ktorom sa taktiež totožný žalobca domáhal zaplatenia istiny 359,79 eur s príslušenstvom. Žalovaný zároveň doložil poštové poukážky, ktorými sa snažil preukázať úhrady realizované pre žalobcu, ktoré súd doručoval na vyjadrenie žalobcu, ktorý však naďalej zotrvával v celom rozsahu na žalovanej istine. Z doložených poštových poukážok nebolo možné zistiť, či sa jednalo o úhrady, ktoré boli realizované na tento sporný úver z dôvodu, že žalovaná mala ďalší úver vo VÚB banke a okrem toho uviedla, že mala ešte ďalšie dva iné úvery. Nejednalo sa o poštové poukážky ani zásielky, ktoré by sa týkali predmetu tohto konania. Jednalo sa o dva doklady súdnej exekútorky vo veci oprávneného Sociálna poisťovňa, ako aj doklady, ktoré sa týkali úveru v Poštovej banke.

8. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s pripojenými listinnými dôkazmi, najmä úverovou zmluvou, prehľadom splátok a úhrad, dokladmi doloženými zo strany žalovanej a zistil skutkový stav vecí tak, ako je vyššie uvedený. Je nepochybné, že medzi pôvodným žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o pôžičke S.: XXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 1.300,00 eur, z ktorej do dnešného dňa žalovaný uhradil sumu 734,60 eur.

Na základe takto ustáleného stavu vecí súd vec právne posúdil nasledovne:

9. Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav je potrebné právne kvalifikovať tento vzťah ako vzťah založený medzi žalobcom a žalovanou na spotrebiteľskej zmluve, keďže táto spĺňa definičné znaky označujúce jej subjekty, a to spotrebiteľa (osobu ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti) a dodávateľa (ktorý je osobou ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na predmetný vzťah keďže sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, je potrebné aplikovať ust. Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného a účinného ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy.

10. Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

11. Podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) Druh spotrebiteľského úveru
- b) Obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa
- c) Adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť
- d) Meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa
- e) Identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo k službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomu tovaru alebo službe spotrebiteľom
- f) Dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie
- g) Celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie
- h) Opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje
- i) Úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie
- j) Ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov
- k) Výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia
- l) Právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa ods. 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere
- m) Súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny
- n) Prípadné poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania
- o) Úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy
- p) Upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru
- q) Veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie
- r) Výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe
- s) Informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenie
- t) Právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takomto splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia a výšky poplatku za splatenie úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16
- u) Spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere
- v) Informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere
- w) Právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu
- x) Názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23
- y) Priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok, platnou priemernou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota RPMN na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch platného a účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak Zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

13. Ust. § 11 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ide vlastne o špeciálnu právnu úpravu absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Tým, že zákon nedodrží iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy ako aj písomnej formy postihuje neplatnosťou, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti zmluvy.

14. Súd preto pristúpil k prieskumu, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom súd dospel k tomu záveru, že predmetná zmluva obsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona. Súd skúmal najmä to, či zo strany dodávateľa bol spotrebiteľ náležite informovaný (§ 4 zákona č. 129/2010 Z.z.) tak, aby mal vytvorenú možnosť prijať rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktorú by pri dostatku informácií neurobil. Súd poukazuje na potrebu eurokonformného výkladu ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. po vydaní rozsudku súdu Európskeho súdneho dvora vo veci C-42/15, z ktorého okrem iného vyplýva, že článok 10 ods. 2 písmeno h) Smernice 2008/48/ES sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkosti a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Za dostačujúcu uvedený možno považovať aj údaj dobu trvania a termín konečnej splatnosti úveru. Jedná sa o zrozumiteľné vyjadrenie uvedených náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

15. Súd napriek vyššie uvedenému dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu pri poskytovaní úveru žalovanej nepostupoval s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon, preto uzavretú zmluvu o pôžičke je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov podľa citovaného § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

16. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch (účinný v čase uzavretia zmluvy) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch (účinný v čase uzavretia zmluvy) ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinností podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinností podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopností splácania úverov.

18. Podľa článku 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

19. V tejto súvislosti Súdny dvor v rozsudku z 27. 03. 2014, LCL Le Crédit Lyonnais proti Fessihovi Kalhanovi, C-565/12 uviedol, že najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne, alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takéhoto správania dopustia. Vzhľadom na dôležitosť tohto cieľa, ktorým je zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľovi pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť ich k platobnej neschopnosti, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabilala alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odrádzajúcu povahu (vyššie citovaný rozsudok).

20. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Veriteľ je v zmysle ustanovení § 7 a § 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch pri posúdení úverovej schopnosti klienta povinný brať na zreteľ, ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pri tom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka,

aká bude potrebná pre splácanie úveru. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. V predmetnom prípade súd dospel k tomu záveru, že žalobca neposúdil v tejto konkrétnej veci s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Žalobca v žalobe žiadnym spôsobom neuviedol a ani nepripojil listinné dôkazy o tom, že skúmal bonitu žalovaného. Zo žiadosti o poskytnutie pôžičky súd konštatuje, že pod bodom 1 žalobca mal zadané osobné údaje o klientovi, kde sa uvádza, že sa jedná a dôchodcu (starobný dôchodok), a to bez uvedenia výšky starobného dôchodku, ktorý žalovaný v skutočnosti poberal. Žalobca nezohľadnil príjmy a výdavky žalovaného ako ani pomer medzi príjmami a výdavkami žalovaného ako spotrebiteľa a neposudzoval, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Navyše tak, ako je v skutkovom stave veci uvedené, žalovaný u totožného žalobcu VÚB banka, Bratislava mal ďalší úver a okrem toho mal úvery aj v Poštovej banke, pričom je nepochybné, že za takýchto okolností žalobca nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. K týmto skutočnostiam sa žalobca nevyjadril v žalobe, nedoložil listinné dôkazy, žalobca sa nedostavil na dve pojednávania vo veci, v ktorých mal možnosť na súd zisťovať okolnosti skúmania bonity spotrebiteľa, a teda súd vychádza z toho, že žalobca hrubo porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto tento úver je potrebné považovať za úver bezúročný a bez poplatkov.

21. Za predpokladu, že úver je potrebný považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi rozdiel medzi skutočne poskytnutými finančnými prostriedkami a tým, čo na spornom úvere uhradil. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1.300,00 eur, z ktorého úveru uhradil žalovaný sumu 734,60 eur, teda k úhrade zostáva istina 565,50 eur.

22. Spolu s istinou 565,50 eur súd priznal žalobcovi aj zákonný úrok z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko je nepochybné, že žalovaný so svojim plnením sa dostal do omeškania. Výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia než základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu, v tejto konkrétnej veci od 03. 05. 2016.

23. O zvyšku súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania nárok.

25. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania nárok. V predmetnej veci si žalobca uplatnil od žalovanej zaplatenie 1.056,07 eur s príslušenstvom. Úspešný bol v rozsahu 565,50 eur s príslušenstvom.

26. Ustanovenia § 255 CSP vyjadruje samozrejmu požiadavku v tom, že strana sporu, ktorá v konaní uspela, má nárok na náhradu trov konania. Predpokladmi priznania náhrady trov konania je jednak plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) s výrokom, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Ak čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby išlo o prevažujúci úspech, t. j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca na záver o peňažnom úspechu jednej zo strán sporu, s tým, že nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť predmetu konania. Súdna prax dospela k záveru, že o pomernom procesnom úspechu jednej z procesných strán možno hovoriť, ak jej pomerný úspech presiahne 10%. Žalobca mal vo veci úspech 53%, neúspešný bol 47% uplatneného nároku, celkový pomer úspechu žalobcu predstavuje iba 6%. Naopak, žalovanej v konaní preukázateľne trovy nevznikli. CSP výslovne nerieši situáciu, ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyše podľa obsahu spisu jej v konaní ani žiadne trovy nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia CSP alebo iného zákona. Súd preto s použitím základných princípov článku 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania žalovaného princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovanej rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pri tom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s článkom 17 základných princípov CSP zakotvujúcich procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Rozhodovanie

postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s rozhodovaním najskôr o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následné rozhodovanie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by boli zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

27. Preto súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu, ktorý vo veci rozhodol, na Krajský súd v Trnave (§ 362 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného úkonu ktoré neboli uplatnené alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej má vadu uvedenú v ods.1 ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.